

er dette tross alt ikke en hundre prosents sannhet. *En gruppe mangler: De industrielle, gruvenes og storbedriftenes ledere og eiere.* Dette er et faktum. Et annet faktum er at den samme gruppe, de industrielle, har samarbeidet med tyskerne, og at dette samarbeid har krysset hjemmefrontens kamp og innbrakt den tyske krigsmakt stor gevinst.

Ved hjelp av firmaregisteret kan en hver bringe på det rene hvem som eier og leder de norske gruver, anlegg og fabrikker, hvis produksjon er av krigsviktig betydning for Tyskland. Det fins dem som har notert seg navnene og som mener at de dermed har skaffet seg en liste over en egen gruppe av tyskernes femte kolonne. Det er avgjort ikke riktig — det er ikke forrædere det her dreier seg om, motivene kan være mangeartede og tvilsomme, men ikke forræderske i den quislingske betydning: at det norske demokrati må underkastes den tyske nazisme. Men mange som frikjenner de industrielle for beskyldningen om å tilhøre den femte kolonne, stiller spørsmålet: Står vi ikke her overfor en *sjette kolonne*? Og denne beskyldning kan ikke uten videre avvises.

Meget få nordmenn har næret noen mistanke om at de dyktige, betydelige og høyt aktede eiere og ledere av den krigsviktige industri utgjør tyskerens sjette kolonne i Norge. Og om mistanken er berettiget, deles den ikke av de menn den er rettet mot: De finner, om nødvendig, moralsk dekning bak motiver som, å holde virksomheten gående av omsorg for arbeiderne, å bevare verdifulle bedrifter til etter krigen m. m.

Under ingen omstendigheter kan denne postulerte sjette kolonne sidestilles med den femte. Den er for det første langt fåtalligere, til gjengjeld desto verdifullere. Og i motsetning til den femte kolonne består den av kompetente, delvis fremragende menn. Dens rekker er ikke rekruttert av misunnelige stympere som i den nasjonale krise så en plutselig sjanse til oppreisning for forsmædelse og forakt, til hevn og triumf over sine overmenn.

Tvert om: disse industrielle er i sine egne og majoritetens øyne utmerkede patrioter og jøssinger. I Hjemmefrontens ledelse er de godt representert ved personer som alle har anseelse som uklanderlige nordmenn. Fra dem utgår i mange tilfelle de paroler hjemmefronten med livet som innsats arbeider etter. Disse paroler spres lojalt av hele den illegale presse, som hittil sporadisk har tatt opp spørsmålet om sammensetningen av den såkalte hjemmefrontledelse og det grunnlag den bygger på. Men hittil har ingen av disse paroler gått ut på at den krigsviktige industri skal saboteres.

Dette siste setter tyskerne så stor pris på at de gladelig lukker øynene for de storindustrielles patriotiske innsatser. De har ikke lidd noen overlast. På de rettslige og administrative områder ble det gamle personale skiftet ut med rekrutter fra femte kolonne — med kjent resultat: forvaltningsmessig kaos. Men industrien har hele tiden arbeidet videre under sin kyndige og erfarne ledelse — *der* har man unngått enhver friksjon, *der* måtte arbeidsrutinen vernes og arbeidstakten forseres. Overalt ellers stimulerte tyskerne sin femte kolonne til å gripe inn, også i næringslivet — men industrien var og er forbudt område for dem. *Ingen quisling har fått noen som helst andel i ledelsen av den krigsviktige industri.*

Like dårlige psykologer, like plumpe, like taktløse og ironiforlatte som tyskerne er når de enkeltvis vil innsnigre seg, etter oppskrift gjøre seg gemyttlige og inntagende, like snedige på lang sikt, like fint kalkulerende er de som politiske taktikere og spekulanter.